

Шапкін В.Є.

ВИКЛАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ АСПЕКТІВ ГЕРОНТОЛОГІЇ СІМЕЙНИМ ЛІКАРЯМ-ІНТЕРНАМ

Особливістю населення сучасної України є велика частка осіб віком більш ніж 65 років (біля 20%). Ця популяційна особливість впливає на медичну ситуацію в країні та призводить до збільшення хворих з коморбідною патологією та хвороб, що є типовими для старості. В наш час геронтологічні хворі лікуються різними фахівцями. Але більша частина роботи з діагностики, лікування, реабілітації літніх хворих лягає на дільничного терапевта або лікаря загальної практики – сімейної медицини. Надання медичної допомоги хворим похилого віку є не тільки медичною, а й соціальною проблемою. У зв'язку з цим, соціальні аспекти допомоги похилим хворим повинні висвітлюватися під час навчання сімейних лікарів-інтернів.

Сімейному лікарю слід враховувати наступні особливості догляду за геріатричними пацієнтами при організації та здійсненні догляду за людьми похилого та старечого віку на дому або в денному стаціонарі:

- людині похилого та старечого віку краще лікуватися вдома ніж в стаціонарі;
- необхідність сприяння прагненню пацієнта до зв'язку з родичами;
- забезпечення доступу до інформації загального порядку (газети, радіо, телебачення), а також до особистої інформації пацієнта (про діту, правилах поведінки при наявних захворюваннях та ін.);
- необхідність вивчення та уважного ставлення до індивідуальності пацієнта (сприймання пацієнта як особистість);
- особливу увагу слід приділяти нормалізації сну, профілактиці травматизму;
- дотримання режиму провітрювання, не допускати протягів;
- необхідність багаторазового пояснення порядку проведення всіх лікувальних і діагностичних процедур;

- необхідність збільшення тривалості спілкування з пацієнтом;
- терпиме ставлення до фізичних і психічних недоліків пацієнта, ретельне дотримання вимог деонтології.

Сімейний лікар повинен вміти оцінити здатність літніх пацієнтів до самообслуговування, їх соціальний і психічний статус на основі отриманих даних визначити потребу планової госпіталізації в стаціонар. Треба, щоби лікар загальної практики співпрацював зі соціальним працівником. Така команда допомагає літньому пацієнту добитися соціальної та медичної адаптації, продовжити активне довголіття.

Оптимізація соціальних аспектів роботи сімейних лікарів з геронтологічними пацієнтами веде до поліпшенню якості життя значного прошарку населення та сприяє упевненості громадян України у своєму майбутньому.